Lieta Nr.142058410
1-0507-11/42

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rēzeknē 2011.gada 24.augustā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis M.Šļakota,

piedaloties pieteicējai *G.V.* un atbildētāja Krāslavas novada pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Krāslavas novada domes Administratīvās komisijas pārstāvim *A.S.*, tulcei *K.G.*, atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc *G.V.*, personas kods */personas kods/*, pieteikuma par Krāslavas novada domes Administratīvās komisijas 2010.gada 28.aprīļa lēmuma Nr.N07-4-65 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Krāslavas novada pašvaldības policijas inspektore 2010.gada 18.martā sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.DD300569 par to, ka *G.V.* (turpmāk – pieteicēja) nepilda bērna aprūpes pienākumus attiecībā pret savu nepilngadīgo dēlu *P.V.*, jo viņš sistemātiski neapmeklē skolu. Pieteicēja pārkāpusi Civillikuma 177.pantu un izdarījusi Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 173.panta trešajā daļā paredzēto pārkāpumu.

Ar Krāslavas novada domes Administratīvās komisijas 2010.gada 28.aprīļa lēmumu Nr.N07-4-65 (turpmāk – Lēmums) pieteicējai uzlikts naudas sods Ls 150 apmērā par LAPK 173.panta trešajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu.

[2] Pieteicēja vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par Lēmuma atcelšanu. Pieteikumā norādīti šādi argumenti.

[2.1] 2005.gadā *P.V.* guva smagu elektrotraumu, ar dziļiem apdegumiem (15 % ķermeņa). 2006.gadā viņam piešķirta invaliditāte sakarā ar elektrotraumas sekām, ādas plastikām uz kakla un sejas, kreisās rokas amputāciju, neirozei līdzīgu stāvokli, miega traucējumiem.

2007./2008. mācību gadā *P.V.* mācījās Rīgā specializētā skolā bērniem ar īpašām vajadzībām. Tā kā dēls vēlējās dzīvot ģimenē, tad pēc mācību gada beigām atgriezās savā dzīvesvietā */adrese/* un 2008./2009.mācību gadā atsāka mācīties */vidusskola/*.

Pieteicējas dēlam līdz pat šim brīdim nav pārgājušas elektrotraumas radītās negatīvās sekas, viņam bieži ir svārstīgs garastāvoklis, depresīvs noskaņojums. Līdz ar to agrāk pa retam bija gadījies, ka viņš neapmeklēja kādu mācību stundu, taču nepatikas kā tādas pret skolu nebija.

[2.2] 2009./2010. mācību gadā *P.V.* sāka rasties nepatika pret skolu, viņš ik pa laikam nevēlas to apmeklēt. Pieteicējas ieskatā šādas dēla uzvedības iemesls ir tas, ka pēdējā mācību gada laikā skolā pret viņu ir izveidojusies negatīva, diskriminējoša attieksme, sevišķi no jaunās klases audzinātājas puses (2009./2010. mācību gadā pieteicējas dēla klasē ir jauna klases audzinātāja).

Pieteicējai ir sajūta, ka *P.V.* šajā skolā nav vēlams, jo būdams bērns-invalīds, viņš prasa īpašu uzmanību, dažos mācību priekšmetos invaliditātes dēļ viņš nespēj veikt visus uzdevumus (piemēram, vizuālajā mākslā), arī viņa svārstīgais emocionālais stāvoklis ne vienmēr ļauj viņam pilnvērtīgi stundās strādāt. Par to ir bijušas piezīmes dienasgrāmatā. Piemēram, 8.aprīlī ir ieraksts dienasgrāmatā, ka *P.V.* nav gatavs vizuālās mākslas stundai,

jo nav atnesis plastilīnu. Pieteicējas ieskatā viņas dēls, kuram ir tikai viena roka, ar plastilīnu nevarētu neko veidot, tādēļ šāda skolā izvirzītā prasība neveicina viņa pašcieņas saglabāšanu, nepalīdz viņam uzturēt ticību saviem spēkiem un neatvieglo viņa iespējas aktīvi piedalīties sabiedrības dzīvē, tādējādi ir pretrunā ar Konvencijas par bērna tiesībām 23.pantu.

Par diskriminējošu attieksmi liecina arī tas, ka *P.V.* skolā kā sods tiek piemērots aizliegums iet pusdienot (ģimenes sliktā materiālā stāvokļa dēļ pusdienas apmaksā */pagasta pārvalde/*). Šādu mutvārdos izteiktu sodu pieteicējas dēls saņēmis vairākkārt, tāpēc dažkārt aizgājis no stundām, jo neēdis nevar mācīties 6-7 stundas. Minēto faktu apstiprina skolotājas 2010.gada 9.aprīļa ieraksts *P.V.* dienasgrāmatā par to, ka pieteicējas dēls izslēgts no pusdienām, jo nebija 0. un 1. stundās.

Pieteicēja apmeklē klases vecāku sapulces un tajās tiek runāts gandrīz vienīgi par pieteicējas dēla pārkāpumiem. Pieteicējas ieskatā, šādas sarunas citu vecāku klātbūtnē ir netaktiskas.

[2.3] Pieteicēja neapgalvo, ka ar viņas dēlu nebūtu problēmu. Arī mājās attiecībās ar viņu ir jāmeklē īpaša pieeja, lai iesaistītu mājas vai saimniecības darbos, mācībās u.tml., taču ar viņu ir iespējams sarunāt, vienoties un viņu ieinteresēt, tikai tas prasa pacietību.

Pieteicēja nenoliedz, ka 2009./2010. mācību gadā ir bijušas vairākas reizes, kad pieteicējas dēls neapmeklēja stundas. Tā kā no mājām līdz skolai ir gandrīz 5 kilometri, bet dēls uz skolu iet ar kājām, gadās, ka viņš nokavē 0. stundu (kas sākas 8.00) vai stundas sākumu. Taču dēla nevēlēšanās iet uz skolu saistīta nevis ar to, ka pieteicēja nepilda vecāku pienākumu rūpēties par bērnu, bet gan iepriekš izklāstīto apstākļu dēļ.

Pieteicējas apgādībā ir vēl divi bērni un viņa tiek ar audzināšanu galā. Lai gan mantiskais stāvoklis ģimenē šobrīd ir smags, tomēr bērni ir pabaroti, apģērbti, aprūpēti, bērni tiek radināti pie darba un pienākumiem. To apstiprina arī */pagasta pārvalde/* raksturojums.

[2.4] Krāslavas novada domes Administratīvās komisijas 2010.gada 28.aprīļa sēdē komisijas locekļi nevis centās noskaidrot patiesos iemeslus, kuru dēļ pieteicējas dēls neapmeklē skolu, bet gan jautāja pieteicējai, kāpēc viņa nevēlos atdot dēlu kādā skolā, kur var reizē apgūt arī kādu arodu.

[2.5] Administratīvā komisija nav norādījusi, pamatojoties uz kuru LAPK pantu uzlikts naudas sods Ls 150 apmērā.

[3] Tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā Krāslavas novada domes Administratīvā komisija neatzina pieteikumu, norādot šādus argumentus.

[3.1] Administratīvas lietas materiālos ir */vidusskola/* skolotājas *N.T.* iesniegums, kurā viņa norāda, ka nepilngadīgais *P.V.* sistemātiski kavē 0. un 7. stundas. Laika periodā kopš 2010.gada janvāra līdz 2010.gada 17.martam nokavētas 68 mācību stundas. 2010.gada 17.marta paskaidrojumā *P.V.* norāda, ka pastāvīgi kavē mācību stundas, turklāt, norāda, ka 2010.gada 17.martā uz skolu devās tikai ap 9.00. Vecāku mājās naktī nav bijis. Pieteicēja 2010.gada 17.marta paskaidrojumā norāda, ka 2010.gada 16.martā viņa kopā ar civilvīru bija ciemos, kur palika pa nakti. Nepilngadīgie bērni nakti pavadīja mājās vieni.

[3.2] Pieteicēja iepriekš, proti, 2009.gada 28.oktobrī ar Krāslavas novada domes Administratīvās komisijas lēmumu Nr.N07-10-170 tika saukta pie administratīvās atbildības pēc LAPK 173.panta pirmās daļas par bērna aprūpes pienākumu nepildīšanu.

Ņemot vērā minēto, komisija konstatēja, ka ar savām darbībām pieteicēja ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, kas kvalificējams kā bērna aprūpes pienākumu nepildīšana, ja tā izdarīta atkārtoti gada laikā pēc administratīvā soda uzlikšanas. Pieteicējai piemērots minimālais sods par LAPK 173.panta trešajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

[4] Tiesas sēdē pieteicēja uzturēja pieteikumu un paskaidroja, ka viņas dēls *P.V.* sāka kavēt skolu 2010.gada ziemā. Pieteicēja to uztvērusi kā problēmu, runājusi ar dēlu,

sabārusi viņu, taču tas nav devis rezultātus. Dēls atbildējis, ka ir jau pieaudzis un pats zina ko darīt, neko sīkāk nepaskaidroja. Pieteicējas dēls kavējis pirmo un pēdējo stundas. Pašlaik *P.V.* ir sekmīgi pabeidzis pamatskolu un septembrī uzsāks mācības tās pašas skolas 10.klasē.

[5] Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē neatzina pieteikumu, norādot, ka pieteicēja nepietiekami uzraudzīja dēlu, lai viņš apmeklētu stundas. Pieļāva, ka ņemot vērā to apstākli, ka *P.V.* ir pabeidzis skolu, pārkāpumu varētu atzīt par maznozīmīgu un pieteicēju atbrīvot no soda.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums ir apmierināms, Lēmums ir atceļams un lieta izbeidzama.

[7] LAPK 173.panta trešā daļa paredz, ka par šā panta pirmajā vai otrajā daļā paredzēto nodarījumu, ja tas izdarīts atkārtoti gada laikā pēc administratīvā soda uzlikšanas, uzliek naudas sodu no simt piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem. Panta pirmā daļa tostarp paredz atbildību par bērna aprūpes pienākumu nepildīšanu vecākiem vai personām, kas viņus aizstāj, turpretim panta otrā daļa – par tādu pašu nodarījumu, ja tā rezultātā bērns vecumā līdz 16 gadiem izdarījis sīko huligānismu vai lietojis narkotiskās vai psihotropās vielas bez ārstniecības personas norādījuma, vai atradies dzērumā, vai nodarbojies ar ubagošanu.

Tādējādi, lai sauktu bērna vecāku pie administratīvās atbildības par LAPK 173.panta trešās daļas pārkāpumu, nepieciešams konstatēt, ka: 1) nav pildīti bērna aprūpes pienākumi; 2) šāda veida pārkāpums izdarīts atkārtoti gada laikā pēc administratīvā soda uzlikšanas.

No lietas apstākļiem konstatējams, ka par LAPK 173.panta pirmās daļas pārkāpumu pieteicēja iepriekš ir sodīta 2009.gada 28.oktobrī (*lietas 34.lapa*), līdz ar to izskatāmā pārkāpuma fiksēšanas brīdī (2010.gada 18.martā) vēl nebija pagājis gads kopš soda uzlikšanas par iepriekšējo pārkāpumu.

Tajā pašā laikā tiesai ir jāpārbauda, vai pieteicējas darbībās konkrētajā gadījumā ir saskatāmas bērna aprūpes pienākumu nepildīšanas pazīmes LAPK 173.panta izpratnē.

[8] Tiesa lietā konstatē šādus pierādījumus.

[8.1] 2009.gada 28.oktobrī pieteicēja administratīvi sodīta par to, ka viņas dēls *R.T.*, dzimis 1997.gadā, 2009.gada 23.oktobrī aizgājis no stundām, klaiņoja, no nedzīvojamās mājas logiem meta ķieģeļus uz garāmgājējiem (*lietas 31.-37.lapas*).

[8.2] Krāslavas Varavīksnes vidusskolas skolotāja *N.T.* 2010.gada 17.martā iesniedza Krāslavas novada pašvaldības policijai iesniegumu (*lietas 27.lapa*), lūdzot izmantot attiecīgus līdzekļus pret 8.a klases skolnieku *P.V.*, kurš sistemātiski kavē stundas, uz skolotājas aizrādījumiem nereaģē. Kopš 2010.gada janvāra ir kavētas 68 mācību stundas.

[8.3] *G.V.* 2010.gada 17.martā sniedza Krāslavas novada pašvaldības policijas inspektorei paskaidrojumu (*lietas 25.lapa*), norādot, ka 2010.gada 16.martā aptuveni 17.00 ar *J.D.* aizgājuši ciemos, mazgadīgie bērni *R.V.* un *A.V.* palikuši mājās. Mājās atgriezušies no rīta. Kur tobrīd bija dēls *P.V.*, pieteicēja nezina. Domā, ka viņš bija pie sava paziņas *D.D.* Par to, ka dēls kavē mācības skolā, pieteicēja nezina.

[8.4] *P.V.* 2010.gada 17.martā sniedza Krāslavas novada pašvaldības policijas jaunākajai kārtībniecei paskaidrojumu (*lietas 26.lapa*), norādot, ka viņš pastāvīgi kavē mācību stundas skolā, nedēļā aptuveni 3-6 stundas. 2010.gada 17.martā viņš iznācis no

mājām aptuveni 9.00, skolā ieradās aptuveni 10.00, jo vecāku iepriekšējā dienā nebija mājās. Mācību stundas kavē, jo viņam apnīk mācīties. Turpmāk sola apmeklēt stundas.

[8.5] Krāslavas novada pašvaldības policijas inspektore 2010.gada 18.martā sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.DD300569 (*lietas 7.lapa*), norādot, ka pieteicēja nepilda bērna aprūpes pienākumus attiecībā pret savu nepilngadīgo dēlu *P.V.*, jo viņš sistemātiski neapmeklē skolu.

[8.6] Saskaņā ar ģimenes ārsta *J.J.* 2010.gada 5.maija izrakstu no *P.V.* ambulatorā pacienta kartes (*lietas 10.-11.lapas*), pieteicējas dēlam *P.V.* ir elektrotraumas sekas, kreisās rokas amputācija, atkārtota sejas un kakla ādas plastika. Neirozei līdzīgs stāvoklis, miega traucējumi. Saskaņā ar invaliditātes izziņu Nr.*/izziņas numurs/* (*lietas 13.lapa*) *P.V.* no 2005.gada 27.oktobra piešķirts bērna-invalīda statuss.

[8.7] */pagasta pārvalde/* vadītāja 2010.gada 12.maijā sniedza raksturojumu (*lietas 12.lapa*) par pieteicēju *G.V.*, norādot, ka pieteicēja dzīvo */adrese/* kopā ar draugu *J.D.* (dzimis 1979.gadā). Ģimenē aug trīs bērni, dzimuši 1993., 1997. un 2003.gadā. Vecākais bērns *P.V.* ir 8.klases audzēknis. *G.V.* kopā ar *J.D.* audzina bērnus, māca skaldīt malku, uzkopt istabas, stādīt dārzeņus, seko skolēnu (abi vecākie bērni) sekmēm skolā. Bērnu sekmes mācībās ir viduvējas. Ģimenei piešķirta lietošanā zeme 2 ha piemājas saimniecības uzturēšanai, uz kuras tiek audzēta lauksaimniecības produkcija ģimenes vajadzībām. Pieteicēja algotu darbu nestrādā, iztikas avots ir valsts sociālie pabalsti. Ar kaimiņiem uztur normālas attiecības, saņemti normāli raksturojumi.

[8.8] Saskaņā ar izkopējumu no *P.V.* dienasgrāmatas (*lietas 15.lapa*), 2010.gada 9.septembrī skolotāja izdarījusi tajā ierakstu, ka Pēteris minētajā datumā nesaņēma pusdienas (bija noņemts no pusdienām), jo neapmeklēja 0. un 1.stundas.

[8.9] Liecinieks *P.V.*, kurš tiesas sēdes laikā ir pilngadīgs un kuram izskaidrotas tiesības atteikties liecināt saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 164.panta 1.punktu, paskaidroja, ka dažreiz ir kavējis pirmo un pēdējo stundu. Dažreiz, lai gan mācību stundu kavējis 5 vai 10 minūtes, žurnālā tika atzīmēts, ka stundā nav bijis vispār. Norādīja, ka kavējumos ieskaitītas arī tās dienas, kurās viņš slimojis, savukārt atsevišķi kavētās stundas varētu būt aptuveni 30. Skolotāja ir runājusi ar māti par kavējumiem, savukārt māte par to ir runājusi ar liecinieku. Viņš savu uzvedību mātei nav paskaidrojis. Pirmās stundas tika kavētas gan tādēļ, ka viņš aizgulējās, gan tādēļ, ka aizgājis apciemot draugu, kurš slimoja. Pēdējās stundas neapmeklēja, jo bieži vien bija noguris. Ar skolotāju *N.T.* viņam nebija labas attiecības, lai gan nevar teikt, ka bija konflikts. Atzīst, ka viņa uzvedība dažreiz bija slikta, tādēļ arī skolotājai bija pamats viņam aizrādīt biežāk, nekā citiem. Māte interesējas par dēla skolas gaitām, dažreiz izsaka piezīmes. *P.V.* pats rāda mātei dienasgrāmatu. 2010.gada 16.martā māte ar *J.D.* bija aizgājuši ciemos, visi trīs bērni mājās bija vieni paši. Māte iepriekš pateikusi, ka pa nakti nebūs mājās. Nākamajā dienā *P.V.* uz pirmo stundu neieradās, jo aizgulējās.

[8.10] Liecinieks *J.D.* tiesas sēdē liecināja, ka dzīvo kopā ar pieteicēju nereģistrētā laulībā. Bērni pa nakti vieni paši bija atstāti tikai vienu reizi, ģimenē nenotiek bieža alkohola lietošana. Ar skolotāju *N.T.* pieteicējai bijušas sarunas par to, ka *P.V.* neapmeklē stundas. Pēc sarunām pieteicēja un *J.D.* ir runājuši ar Pēteri, taču viņš neko neteica, klusēja. Liecinieka ieskatā *P.V.* bija nesaskaņas tikai ar vienu skolotāju *N.T.*, no kuras viņš izjutis citādu attieksmi kā pret citiem skolniekiem.

[9] Civillikuma 177.panta pirmā daļa nosaka, ka līdz pilngadības sasniegšanai bērns ir vecāku aizgādībā. Panta otrā daļa paskaidro, ka aizgādība ir vecāku tiesības un pienākums rūpēties par bērnu un viņa mantu un pārstāvēt bērnu viņa personiskajās un mantiskajās attiecībās. Saskaņā ar panta ceturto daļu bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam). Izglītības likuma 58.panta pirmajā daļā noteikts, ka

vecākiem ir pienākums: 1) savu spēju un materiālo iespēju robežās nodrošināt ģimenē bērna izglītošanai, veselībai, attīstībai un sadzīvei nepieciešamos apstākļus; 2) sadarboties ar izglītības iestādi, kurā mācās bērns, ar pedagogiem un citām mācību procesā iesaistītām personām; 3) ievērot bērnu, pedagogu un citu personu likumiskās tiesības un intereses; 4) informēt izglītības iestādes vadītāju par bērna veselības stāvokli un citiem apstākļiem, ja tiem var būt nozīme mācību procesā. Panta otrā daļa noteic, ka vecāki (personas, kas realizē aizgādību) ir atbildīgi par to, lai bērns iegūtu obligāto izglītību.

Analizējot LAPK 173.pantu saistībā ar minētajām tiesību normām, secināms, ka jēdziens „aprūpes pienākumu nepildīšana" LAPK 173.panta izpratnē aptver arī bērna izglītošanas nenodrošināšanu, piemēram, neradot labvēlīgus apstākļus bērna izglītošanai, savu spēju un materiālo iespēju robežās neveicot darbības lai novērstu radušās problēmas (zemās sekmes, mācību stundu kavējumus, uzvedības problēmas), nesadarbojoties ar izglītības iestādi.

[10] Lietā nav strīda, ka pieteicējas dēlam *P.V.*, tobrīd 8.klases skolniekam, 2010.gada sākumā bijuši daudzi mācību stundu kavējumi. Tomēr ir strīds par to, vai kavējumu fakts šajā gadījumā liecina par to, ka pieteicēja nav pildījusi bērna aprūpes (audzināšanas) pienākumu, tostarp, nav uzraudzījusi dēlu.

Tiesas ieskatā pats kavējumu fakts nav pietiekams, lai uzskatītu, ka nav pildīti bērna aprūpes pienākumi. Bērna aprūpes pienākumi nav salīdzināmi ar citiem sadzīves un sabiedriskajiem pienākumiem, kuru izpilde ir atkarīga tikai no pienākuma veicēja gribas un rīcības. Jāņem vērā, ka pieteicējas dēls pārkāpuma konstatēšanas brīdī bija 16 gadus vecs, t.i. tādā vecumposmā, kad nepilngadīgie mēdz izteikti manifestēt savu neatkarību un brīvo gribu, nepakļaušanos vecākiem. Tāpat ir vērā ņemams pieteicējas arguments, ka viņas dēla iegūtā elektrotrauma ir atstājusi sekas uz viņa emocionālo stāvokli, kas ir viens no cēloņiem zemajai motivācijai apmeklēt mācību stundas.

Tādējādi, lai konstatētu bērna aprūpes pienākumu nepildīšanu, jāņem vērā nevien bērna ārēji redzamā uzvedība (šajā gadījumā mācību stundu neapmeklēšana), bet arī jāvērtē, vai šīs uzvedības iemesls ir nepietiekama bērna aprūpe no vecāka puses, proti, jāvērtē tieši bērna vecāka darbība vai bezdarbība bērna audzināšanā.

[11] Tiesas ieskatā noturīgu izmaiņu panākšana personas uzvedībā var būt laikietilpīgs process, kas prasa pacietīgu un individuālu attieksmi. Ne pārsūdzētajā Lēmumā, ne administratīvā pārkāpuma protokolā, ne skolotājas *N.T.* iesniegumā nav norādīta informācija, no kuras varētu secināt, ka pieteicēja, būdama informēta par dēla mācību stundu kavējumiem, nav rīkojusies, lai panāktu pozitīvas izmaiņas viņa uzvedībā. Pieņemot lēmumu par administratīvo sodu, komisija nav ieguvusi pierādījumus, ka pieteicēja nav pievērsusi dēlam nepieciešamo uzmanību, neinteresējās par viņa sekmēm, uzvedību, nepiedalījās skolas ierosinātajās pārrunās un citos pasākumos problēmas novēršanai, pēc mācību iestādes ieteikuma nevērsās pēc kvalificētas palīdzības problēmas novēršanai u.tml. Proti, administratīvā pārkāpuma, kas izpaudies kā bērna aprūpes pienākumu nepildīšana, kvalifikāciju nevar balstīt tikai uz seku konstatēšanu – bērna sistemātiskiem stundu kavējumiem, bet ir nepieciešams konstatēt konkrētas vecāku pienākumu nepildīšanas izpausmes, kuras ar pietiekamu pārliecību var saistīt ar negatīvajām sekām bērna uzvedībā.

No iegūtajiem pierādījumiem izriet tikai tas, ka 2010.gada 16.martā pieteicēja kopā ar dzīvesbiedru *J.D.* ir aizgājusi ciemos, bet mājās viņi atgriezušies no rīta, bērni pa nakti mājās palika vieni. Tiesa atzīmē, ka pieteicēja pie administratīvās atbildības nav saukta par bērnu atstāšanu bez uzraudzības. Savukārt cēloniskais sakars starp atsevišķu 2010.gada 16.marta notikumu un pieteicējas dēla *P.V.* regulārajiem skolas kavējumiem nav konstatējams. Pierādījumus par to, ka pieteicēja regulāri atstāj bērnus vienus pašus un ka tas varētu būt viens no iemesliem pieteicējas dēla skolas kavējumiem, Administratīvā komisija nav ieguvusi. Lietā nav pierādījumu arī par cita veida nelabvēlīgiem ģimenes

apstākļiem. */pagasta pārvalde/* vadītājas sniegtais raksturojums par pieteicēju neliecina, ka ģimenes apstākļi vai pieteicējas uzvedība varētu būt noteicošais faktors *P.V.* problēmām skolā.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka šajā lietā pieteicējas rīcībā nav pierādīta bērna aprūpes pienākumu nepildīšana un attiecīgi nav konstatējams LAPK 173.panta trešajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvs.

[12] Saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Ņemot vērā iepriekš konstatēto, ka lietā nav administratīvā pārkāpuma sastāva, pārsūdzētais lēmums ir atceļams un pārkāpuma lietvedība izbeidzama.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251. un 289.-291.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 3.punktu, tiesa

nosprieda

Apmierināt *G.V.*, personas kods */personas kods/*, pieteikumu.

Atcelt Krāslavas novada domes Administratīvās komisijas 2010.gada 28.aprīļa lēmumu Nr.N07-4-65 (2010.gada 18.marta administratīvā pārkāpuma protokols Nr.DD300569) un izbeigt lietu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā.

Tiesnesis M.Šļakota